

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de halven jaren franko p. p. f 6.00. Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau van de Tijd.

ZATURDAG 27-MAART.

AMSTERDAM, 26 Maart.

De Fransche Keizer heeft niet slechts verrassende woorden tot zijne dienst, wanneer hij goedvindt tot de wereld te spreken — hij weet benoemingen te vinden, die een niet minder verrassenden toon aanslaan. Onder de laatste mag men ongetwijfeld rangschikken de aanstelling van den maarschalk Pélassier tot gezant te Londen.

Dat deze opzien baart behoeft niet gezegd te worden. Zij zal overal de aandacht trekken en aanleiding geven tot velerlei zeer uiteenlopende gissingen. Te Parijs inmiddels is de eerste indruk verontrustend geweest, wel te verstaan, bij de beurspekulanten en de aandeelhouders van industriële ondernemingen. Maar men kan er op rekenen, dat, bij het volk evenzeer als bij het leger, de afvaardiging van een maarschalk naar Londen, in de gegevene omstandigheden, algemeen genoeg zal geven. Want men moet niet uit het oog verliezen, dat naarmate de Engelschen zich al meer en meer beijveren om van hun moeijelijk te bereiken eiland met minachting op Frankrijk naar te zien; de Franschen daarentegen zich al meer en meer opwinden en verbitteren.

Wij zagen gisteren in het Parijsche spekulanten blad de *Indépendance*, die te Brussel uitkomt, de benoeming van Pélassier aangekondigd, als een bewijs van den vredelievenden stand der betrekkingen tusschen Frankrijk en Engeland. Wij hebben er niet op tegen, zoodra men van 't beginsel uitgaat, dat het er niet op aankomt als het kind slechts een naam heeft. Maar als men geen belang heeft bij de tijdelijke fluktuatie van eenige beursnoteringen, en de feiten noemt naar den naam van het karakter dat zij hebben; dan behoort men hier op de omstandigheden te letten en met onderscheid te spreken.

De Fransche Keizer heeft in zijne brochure, die de heer de la Guéronnière heeft ondertekend, gezegd: dat de alliantie om te kunnen worden in stand gehouden, dusdanig zijn moet, dat zij met eere kan worden gehandhaafd.

Wat dat is, dat zij met eere moet kunnen worden behouden, blijkt uit de laatste Nota van den heer Walewski aan het Engelsch ministerie. Daarin voert de minister den Keizer sprekende op en laat hem zeggen: dat het Frankrijk niet te doen is om het leven van den Franschen Keizer te beschermen, maar om de alliantie te redden.

Die woorden zijn uit hunnen aard zeer ernstig en van groote beteekenis. En als nu daarbij komt de vervanging van den heer de Persigny door den hertog van Malakoff, als gezant te Londen; dan komt het ons voor, dat die benoeming geschikt en gezocht is, om op de brochure van den Keizer, en op de Nota van den heer Walewski nog eenige meerdere kracht te leggen.

Intusschen, als de Keizer dan toch een man van het zwaard naar Londen wilde afvaardigen, is de keus van Pélassier zeer gelukkig. Ligt er in de benoeming eene waarschuwing voor de Engelschen, zij wordt behendig daardoor verbloemd, dat de beroemde maarschalk de vertegenwoordiger van de alliantie is geweest in de Krim. Hij heeft met de Engelschen in 't vuur gestaan en de alliantie in 't bloed bezegeld. Uit dien hoofde kan hij niet dan een welkom personaadje schijnen, al is het dan ook, dat hij in zijn titel de trofee draagt der overwinning, waardoor hij de Engelschen in de schaduw heeft gezet, en hun minderheid heeft laten gevoelen. Van den anderen kant, heeft de maarschalk vrij goed, en beter dan andere Fransche hoofd-officieren met de Engelschen weten om te gaan. Maar daarnaast staat, dat hij een rond soldaat is, gewoon om een luid woord te spreken, en *qui ne budise pas*, zoo als zijne soldaten van hem getuigen. Hij heeft overigens te zeer getoond, dat hij veerkracht bezit, dan dat zulks bewijs behoeft. Met een soldaat, als Pélassier, die zijn leven in het kamp heeft doorgebracht, kan geene diplomatieke discussie over haarkloerijen worden opgezet. En men zal derhalve te Londen moeten trachten, de onderhandelingen te Parijs te doen voeren, of men zal zich overtuigd houden, dat de tijd is aangebroken, waarop men niet meer met woorden, maar met zaken kan voor den dag komen.

Wij veronderstellen dat de Engelschen liever direktelijk met den Keizer, dan met zijn gezant zullen handelen. Misschien is wel ook daaraan de benoeming van Pélassier, gedeeltelijk althans, te danken. De heer de Persigny was te zeer persoonlijk in de quaestien gemengd, dan dat hij te Londen, zoo het mogt verlangd worden, de rol van toeschouwer kon aannemen. Als nu de Keizer plan heeft, om de onderhandelingen met Engeland onder zijn onmiddellijk toezigt te doen plaats hebben, dan is er niets in den maarschalk, dat zulks verhindert, en veel dat het begunstigt, zonder dat daardoor zijne benoeming iets in beteekenis verliest.

't Zou slechts een bewijs te meer zijn, dat de toestand uiterst gespannen is, en dat de Keizer, geneigd om van zijne zijde te doen, al wat hij kan, om de alliantie te behouden, nogthans tot de overtuiging is gekomen, dat hij het punt nadert, waar hij haar zal moeten laten gaan.

De Keizer heeft het niet verborgen, hoe hij aan de alliantie hecht, en daarom laat het zich verklaren, nu zij bedreigd is, dat hij zelf al de draden van de daarover te voeren onderhandelingen in de hand wil houden. Maar dat is niet zonder gevaar.

De Engelschen hebben een zonderling gebruik gemaakt van de gehechtheid des Keizers aan de alliantie. Zij hebben 't zich in het hoofd gezet, dat hij haar onmogelijk missen kan, en dat zij dien ten gevolge vrijelijk kunnen doen wat zij willen, dewijl de Keizer toch altijd zal moeten toegeven. Dan hoe meer dat streven openbaar wordt, hoe minder de Keizer in de gelegenheid zal zijn om te kunnen toegeven. En zoo kan de opregte zin van de alliantie te handhaven, de gelegenheden worden waarover ze struikelt.

Men voelt te Parijs dat aankomen, en men waarschuwt daartegen. De brochure van den Keizer had geen ander doel, en was een *avertissement*. De Nota van den heer Walewski drong dat *avertissement* nader aan. En de benoeming van den maarschalk Pélassier is een derde *avertissement*, dat een zwaar wigt legt op de beide voorgaande. Wij hebben nu af te wachten, hoe de Engelschen dat opnemen.

Volgens den Parijschen korrespondent van de *Kölnische Zeitung* zal te Parijs weder een vlugschriftje verschijnen, waaraan een officiële oorsprong wordt toegeschreven. Het zal ten titel voeren: „Een woord over de brochure Napoleon III en Engeland,” en moet nadrukkelijk aandringen op de uitzetting der staatkundige uitgewekenen, die zich te Londen ophouden.

Wij vernemen, dat de minister van Oorlog eene cirkulaire aan het leger heeft gerigt, inhoudende, dat er voor onder-officieren de gelegenheid bestaat om eenmaal bij de rijks-veldwacht geplaatst te worden en eene zoodanige plaatsing in de militaire dienst af te wachten.

Sedert den heer jhr. W. G. van de Poll, op diens herhaald verzoek, eervol ontslag werd verleend als lid en voorzittend lid van den Raad van State, is de aandacht weder op den ledigen presidents-stoel gevestigd en hoort men zelfs als candidaat noemen den heer Thorbecke. (Gr. N.)

In de *Staats-Courant* leest men een koninklijk besluit van den 17den Maart 1858, nopens de intrekking van het daarbij bedoeld besluit en Reglement van den 30sten Maart 1827 op het houden van huissynagogen of bijzondere bidplaatsen buiten de openbare kerkgebouwen bij het Israëlitische Kerkgenootschap, waarbij voormeld Reglement, als zuiver van kerkelijken aard zijnde en volgens de tegenwoordige wetgeving niet meer behorende tot den werkkring der Regering, wordt ingetrokken.

Den 16^{en} dezer werd bij den Hoogen Raad der Nederlanden, (Kamer van Strafsaken) behandeld eene

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

zaak, waarin de vraag zich voordeed, of het visschen op Zondag, zonder vergunning van het plaatselijk bestuur geoorloofd is. De regtbank te Gorinchem besliste deze vraag toestemmend. Van dit vonnis kwam de officier van Justitie bij die regtbank in cassatie, bevestigende dat dit visschen verboden was. Ten dage dienende werd deze voorziening door den verdediger, der geref., mr. A. de Pinto, breedvoerig bestreden, met welk gevoelen de adv.-gen. Römer zich in de zitting van den Raad van gisteren, vereenigde. Hij hield de beslissing der regtbank voor volkomen juist, en achtte de gronden, door den officier van Justitie aangevoerd, onjuist, welke gronden hij echter niet breedvoerig heeft onderzocht, daar hij van oordeel was, dat die reeds genoegzaam bij pleidooi waren gesteld. Volgens zijn oordeel is bij de zondagswet van 1815 niet verboden op Zon- en feestdagen te jagen en te visschen, onverschillig of dit geschiedt als kostwinning dan wel voor vermaak. Het verbod om op dergelijke dagen te jagen, in de jagtwet voorkomende, is slechts te beschouwen als eene aanvulling der zondagswet, terwijl daar dergelijk verbod nergens ten aanzien van het visschen te vinden is, dit feit niet strafbaar is. Hij konkludeerde mitsdien tot verwerping van het beroep en bevestiging van het vonnis der regtbank te Gorinchem. De uitspraak is bepaald op 7 April.

De heer J. A. C. Damnitz is erkend als vice-konink van Zweden en Noorwegen te Samarang.

Zr. Ms. stoomkorvet *Prinses Amelia*, onder bevel van den Kapitein-luitenant ter zee A. D. S. Clarkson, is den 20^{en} Januarij jl. ter reede van Hongkong aangekomen, ter vervanging van Zr. Ms. stoomkorvet *Medusa*, welke laatstgemelde bodem den 23^{en} daaraanvolgende weder naar Batavia is vertrokken.

Zr. Ms. brik *de Zeehond*, onder bevel van den kapitein-luitenant ter zee M. C. van Vreeland, zou den 15^{en} Maart jl. de reede van Malta verlaten en zijne reize naar Nederland voortzetten.

Z. M. heeft benoemd: tot ridder 4e kl. der Mil. Willemsorde de sergeant der infanterie van het leger in Oost-Indië J. A. Bresler; tot plaatsverv. kantonregter te Delden G. ten Cate Az.; tot komm. van pol. te Sneek S. Wyma.

's GRAVENHAGE, 25 Maart. Z. K. H. Prins Frederik heeft heden de afgetreden ministers ten gehoor toegelaten, tot het nemen van afscheid.

— H. K. H. Prinses Maria zal Donderdag aanst. hare geloofsbelijdenis afleggen voor den hofkapellaan, den Wel-Eerw. Heer Ds. Buitenschild. Deze plegtigheid zal worden bijgewoond door de leden der koninklijke familie en vele genoodigden.

— Heden heeft bij den Hoogen Raad der Nederlanden plaats gehad de beëdiging van den heer mr. W. Tonckens, laatstelijk vice-president van het provinciaal gerechtshof in Drenthe, als president van gemeld Hof, daartoe bij kon. besl. van 1 Febr. ll. benoemd in de plaats van den heer mr. S. Gratama, overleden.

DELFT, 24 Maart. In de zitting van den gemeenteraad alhier van gisteren is o. a. goedgekeurd het reglement voor de plaatselijke school-kommissie. — Wijders is ingekomen eene missive van de gezondheids-kommissie, waarbij was ontvangen een voorstel van eene andere korporatie, tot oprigting in deze stad van een waschhuis, gelijk dit reeds in andere steden gevestigd is. Overeenkomstig het voorstel van den voorzitter werd besloten een kommissie uit den Raad te benoemen, om te onderzoeken hoe in deze gehandeld zal worden.

GOUDA, 25 Maart. De veemarkt was heden met geringen aanvoer, het melkvee flauw en tot lagere prijzen niet geheel verkocht; de koeijen met de kalf geschikt tot de verzending ylug verkocht, vette schapen tot lager prijzen. Hooiboter van f 0,84 à f 0,92.

UTRECHT, 24 Maart. De Utrechtsche factie, welke onderscheidene nederlagen bij de laatste verkiezingen

alhier heeft geleden, verkeert in groote bezorgdheid over de onverwachte verandering van het ministerie, vooral omdat de hoofdleiders de naauwgezetheid van den achtigwaardigen van Bosse vreezen. Zij heeft zich daarom in schijn ontbonden, en is bezig eene nieuwe kiesvereeniging, voornamelijk bestaande uit de oude elementen daar te stellen, ten einde op den 7den April een lid voor de staten-generaal te doen optreden, dat, met de overige behoudsmannen van Koning en Vaderland door Utrecht gekozen, tegenover het bestaande ministerie staan zal. (N. R. Ct.)

ARNHEM, 25 Maart. Heden ochtend is hier behandeld de zaak van H. Stephout en J. B. Jansen, smeden, wonende alhier. Ofschoon de zaak op zich zelve geen juridisch belang heeft, verdient echter vermelding, dat deze beide personen voor een geringen diefstal van enkele sparre slieten, ter waarde van ruim zestien cents, eene preventieve gevangenisstraf van vier weken hebben ondergaan, daar zij gearresteerd waren, onder verdenking van medeplichtigheid aan belangrijke diefstallen door zekeren Schmitz bedreven.

De regtbank heeft hen echter die voorloopige gevangenisstraf in rekening gebracht en na de gehoorde verdediging van hunnen advocaat, mr. Reigersman, ieder huuner slechts veroordeeld tot eene gevangenisstraf van acht dagen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Maart. In den *Moniteur* van gisteren leest men een keizerlijk dekreet, waarbij de maarschalk Péissier, hertog van Malakoff, ter vervanging van den heer de Persigny, wiens ontslag door den Keizer is aangenomen, tot ambassadeur te Londen wordt benoemd.

Gisteren was die benoeming nog niet bekend, en de ongerijmdste geruchten waren in omloop ten aanzien der betrekkingen van Frankrijk met Engeland, waartoe onder anderen aanleiding gaf een eergisteren in den *Moniteur* verschenen dekreet betreffende de reorganisatie van den raad der admiraliteit; men wilde daarin de voorbereidselen eener landing in Engeland zien. Dit dekreet behelst evenwel niets anders dan eenige wijzigingen van verschillende minder belangrijke punten. Daarentegen zijn in de bevoegdheid en de werkzaamheden van dien raad, meer belangrijke veranderingen gebracht. De admiraliteits-raad is in Frankrijk niet als in Engeland een besturend ligchaam; maar een eenvoudige comité, welks roeping bestaat in het geven van inlichtingen. Behalve genoemd dekreet hebben ook de bevelen, door de prefekten der kust-provinciën gegeven om zeelieden te werven, eenigen indruk gemaakt; doch die wervingen zijn niet van buitengewonen aard en worden jaarlijks gedaan, in zooverre de bemanning der schepen dit vereischt. Men heeft eindelijk nog al gewigt gehecht aan een oorlogzuchtig artikel van den heer Louis Veullot in den *Univers*.

Ondertusschen heeft de benoeming van den hertog van Malakoff tot ambassadeur tweederlei indruk te weeg gebracht, de eene oorlogzuchtig de andere vredelievend. Men meent trouwens, behalve in enkele diplomatieke kringen te Londen, dat het gezantschap van den overwinnaar van Sebastopol een laatste poging is ter instandhouding van den bond van beide gouvernementen en de vriendschap tusschen beide volken. Altans de *Patrie* is van die meening, in een artikel over de redenen van het ontslag des heeren de Persigny. De *Patrie* laat evelwel dat artikel door een ander volgen, waarin de bezetting van het eiland Perim door de Engelschen wordt besproken en, naar aanleiding daarvan, vrij hevige bewoordingen tegen Engeland gebruikt worden.

De Engelsche dagbladen spreken nog niet van die benoeming, behalve de *Express*, die zich bepaalt haar aan te kondigen. Overigens scheen men te Londen bezorgd en ongerust en schrijft men dit toe aan de uitvallen van den *Univers* en aan bovenvermelde oorzaken, die zoowel daar als hier een kwaden indruk hebben veroorzaakt.

In de bureaux van het Wetgevend Ligchaam werden gisteren zeer levendige discussiën gevoerd. Het betrof namelijk de benoeming van veertien leden voor eene commissie, belast met het onderzoek van de wetsvoorstellen over het onregtmatig voeren van adellijke titels en de monopolie van de slaghoedjes. Ten aanzien van het eerstgenoemde waren de meeningen zeer verdeeld. Sommigen beschouwden het als een bron van nuttelooze plagerijen, anderen als een noodzakelijken maatregel. Het grootste bezwaar was gelegen in de bepaling ten aanzien der bevoegdheid van den keizerlijken prokureur; moest hij, namelijk, uit eigen beweging en *ex officio* vervolging instellen, moest hij onverbiddelijk bij elke aanmatiging van een valschen titel optreden, of slechts in buitengewone ergerlijke gevallen? Men kon het daaromtrent niet eens worden. Bij het sluiten der zittingen werd door een zeker getal afgevaardigden een amende-

ment voorgesteld, ten doel hebbende om een iegelijk, die zich een vreemden naam of adellijken titel toeëigent, welke de zijne niet is, voor de wet strafbaar te stellen.

Het wetsvoorstel betreffende de slaghoedjes vond weinig tegenstand, hoewel men opmerkte, dat het een artikel van uitvoer gold, 'twelk door het monopolie te niet zou gaan. De eigenaars der drie fabrieken, welke in Frankrijk eeniglijk dat artikel fabriceren, zijn voornemens een memorie aan het Wetgevend Ligchaam te overhandigen, daar de staatsraad geweigerd heeft van de aanmerkingen der fabrikanten kennis te nemen.

De bladen spreken voortdurend van des heeren Magnes aftreding, van des heeren Foulds overgang tot de Financiën, en van de aanvaarding der betrekking van staatsminister door den heer de Persigny, zonder dat voor een en ander eenige reden bestaat. 's Keizers karakter wordt door het gestadig spreken van ministeriële veranderingen geheel miskend, immers zij, die den keizer kennen, weten dat Z. M. slechts moeilijkelijk zijn vertrouwen schenkt, doch het eenmaal gegeven hebbende, het niet zonder gewigtige redenen terugtrekt.

Het gerucht van de terugroeping des heeren de Turgot, bereids zitting in omloop, is wederom levendig, doch men twijfelt er aan. Zijne terugkomst zou evenwel geen bevreemding baren, want hij is noch bij de gravin Montyo, noch bij de Koningin van Spanje in groot aanzien, en wel uithoofde hij, in overeenstemming met zijn Engelschen ambtgenoot, ten gunste van een liberaal ministerie is.

De opening der Parijsche konferentiën wordt tegen het midden der aanstaande maand te gemoet gezien.

Volgens den *Droit* heeft de regtbank te Boulogne-sur-Mer een Engelschman, genaamd Thomas Glass, die met een pas onder den naam van Howard James, hem door het Fransche konsulaat dd. 5 Januarij gegeven, naar Frankrijk was overgestoken, tot vijf dagen gevangenisstraf veroordeeld.

Een zekere ontevredenheid heerscht in Zwitserland tegen de maatregelen door Frankrijk voor zijne veiligheid genomen. De meeste dagbladen van dat land openbaren die ontevredenheid. Het bestuur van Neufchatel, 'twelk door den bondsraad was geraadpleegd wegens de instelling van een Fransch konsulaat te Chaux la Fonds, waar die maatregel zeer veel tegenkanting vindt, heeft geantwoord, dat het gaarne zou zien dat hieraan geen gevolg werd gegeven, doch 't overigens geheel aan de beslissing van den bondsraad overliet hoe hierin te handelen.

Uit Turijn wordt aan den *Courrière Mercantile* van Genua geschreven, dat een nieuwe Nota, in zeer krachtige bewoordingen vervat, door graaf Cavour aan het Napelsche goevernement was gezonden, na de weigering van 't laatstgenoemde om de *Cagliari* terug te geven.

Gisteren wist men evenwel nog niets te Parijs van de zending dier tweede Nota.

Een klein geschil is tusschen de Fransche en de Portugeesche Regeringen ontstaan, ter zake der soevereiniteitsregten, welke het laatstgenoemde land beweert te bezitten op een deel van Afrika's kusten nabij zijne koloniën. Het schijnt dat men het geschil ter beslissing aan een derde mogendheid zal onderwerpen.

Men spreekt voor het eerst in officieële kringen van onderhandelingen om tusschen Napels enerzijds, en Engeland en Frankrijk anderzijds eene toenadering te bewerken. De groote mogendheden zouden daarbij hare tusschenkomst leenen.

In het kongres der gedeputeerden in Spanje, zoo verneemt men dd. 22 dezer, had de heer Mazo zich in twee zittingen zeer oneerbiedig tegen de Koningin uitgelaten: De prezident protesteerde tegen die anti-konstitutionneele handelwijze, en de Kamer paarde zich aan dat protest.

Uit Konstantinopel heeft men per telegraaf berigt ontvangen, dat Fuad pacha bepaald belast zal worden den Sultan bij de Parijsche konferentiën te vertegenwoordigen.

ENGELAND.

LONDEN, 25 Maart. De *Times* behelst een antwoord, tot den *Moniteur* en andere half-officiële bladen van Parijs gerigt, betreffende de waakzaamheid en den druk door de politie van Frankrijk uitgeoefend wordende, en staft zijne vroegere beweringen. De taal van het blad is evenwel gematigder, en het verklaart, waarom het zich mengt in de zaken van een vreemd volk, en doet vooral de bezwaren uitkomen der formaliteiten, waaraan de Engelschen zich zullen moeten onderwerpen, om Frankrijk met behoorlijke passen te mogen doorreizen. Algemeen is men daarover zeer ontevreden en is het eens dat men een pas moet beschouwen als een bewijs van echtheid, door het kontinenteel stelsel gevoerd, en bijgevolg de verkrijging er van vrij moet zijn van alle waarborgen en voorzorgsmaatregelen, welke er aan gene zijde van het kanaal mede gepaard gaan. Dit is de konkluzie van den *Times*, en 't is ook in dien zin, dat de heer Monckton Milnes een paar dagen geleden in het Gemeentehuis een voorstel deed, waarop

de heer Disraëli antwoordde, dat het stelsel der paspoorten in Frankrijk, alleen daar te huis behoorde, maar het Fransche goevernement genegen was elken vorm van pas aan te nemen, die door het Engelsche goevernement mogt worden voorgesteld.

In de zitting van het Lagerhuis van gisteren werd door een van de leden gevraagd, of de Regering bevestiging ontvangen had van de gunstige berigten, in de laatste dagen door de dagbladen medegedeeld omtrent de zaak der Engelsche machinisten, die met de stoomboot *Cagliari* in de handen der Napelsche overheid gevallen zijn. De kanselier der schatkist heeft daarop een bevestigend antwoord gegeven: de heer Lyons, een ambte van het Engelsche gezantschap te Florence, zeide hij, had zich van daar, op bevel van lord Malmesbury, naar Napels begeven; en ten gevolge der vertoogen van dien heer was door den Koning van Napels bevel gegeven om den eenen van de machinisten, met name Watt, onvoorwaardelijk in vrijheid te stellen, en deze zou thans waarschijnlijk op weg naar Engeland zijn. Aangaande den anderen machinist, Parks, was door de Napelsche Regering bevel gegeven om zijne zaak voor het hof van Salerno onverwijld af te doen, aan welk bevel aanvankelijk reeds gevolg was gegeven. De heer Lyons had (zoo zeide de minister verder) op de teregtzitting van het hof met Parks gesproken, en had naar Londen geschreven dat het regts-geding voegzaam en onpartijdig gevoerd werd, terwijl Parks thans goede huisvesting, kleeding en voeding genoot, en weder moed had gevat sedert hij had gezien dat hij in Engeland niet vergeten werd. De heer Lyons had in last om tot bijstand van Parks in Napels te blijven. De minister zeide te hopen, dat de uitspraak van het regts-geding gunstig voor zijnen landgenoot zou zijn, en beloofde alle bescheiden betrekkelijk de zaak der stoomboot *Cagliari*, zoodra de stukken gereed waren, aan het Huis te zullen mededeelen.

Een van de leden, de heer Griffiths, gaf kennis van zijn voornemen om in eene van de eerstvolgende zittingen aan de Regering de vraag te doen, of zij van Napels schadevergoeding voor Watt en Parks wilde vorderen in geval door de regtsgeleerde raadslieden der Kroon verklaard wierd, dat de *Cagliari* zonder enig regt aangehouden was.

De *Morning Herald*, het voornaamste orgaan van het ministerie-Derby in de dagbladpers, zegt: "De baron von Brunow is den 20sten dezer, na eene afwezigheid van vier jaren, te Londen terug gekomen, om weder in zijne vroegere betrekking van Russiesch gezant bij onshof op te treden. Zijne terugkomst in Engeland doet aan de hoogst geplaatste personen hier te lande groot genoegen; zij wordt aangemerkt als een onderpand te meer voor de vernieuwing der vriendschappelijke betrekking welke vroeger tusschen Engeland en Rusland bestond."

Niet alleen Sir H. Seymour, te Weenen, maar ook lord Woodhouse, de Engelsche gezant te St.-Petersburg hebben hun ontslag aangeboden.

Gisteren werd de Poolsche uitgewekene, Stanislaus Tchorzewski, boekhandelaar in Rupertstreet, voor de Policie-regter Jardine in Bowstreet geleid, beschuldigd van den 1^{en} dezer een boosaardig, hoonend en oproerig geschrift tegen Z. M. den Keizer der Franschen in 't licht te hebben gegeven, met het doel lieden tot de vermoording van genoemde Majesteit aan te hitsen, welk pamflet volgenderwijs is ondertekend: "Komité der revolutionnaire gemeente: Felix Pyat, Besson, en A. Talandier."

De heer Bodkin, de advocaat der kroon, zeide onder anderen, dat de beschuldigde, hoewel vreemdeling in Engeland, onder de bescherming der Engelsche wetten leefde, en 't niet mogt geduld worden dat zoodanig iemand de wetten ongestraft vertrad en tartte. En dat de regter, wanneer hij eenige plaatsen uit het geschrift gelezen had, het als zijn plicht zou achten den aangeklaagde niet dan tegen borgstelling in vrijheid te stellen. Daarop werden eenige zinsneden uit het pamflet voorgelezen.

De verdediger van den beschuldiger verzocht uitstel tot Zaterdag aanst. ten einde zijne verdediging te kunnen gereed maken. De heer Jardine bewilligde daartoe, doch wilde den beschuldigde niet dan tegen borgstelling de vrijheid geven. Daarop verscheen een man van zonderling voorkomen, met over de schouders hangend haar, en gekleed in een jas met lussen.

Op de vraag van den heer Bodkin, of hij de drukker van het vlugschrift was, luidde het antwoord toestemmend. De heer Bodkin weigerde de borgstelling van dien persoon waarop de advocaat van den beschuldigde antwoordde, dat hij in dat geval den grootsten wijsgeer van zijn tijd Stuart Mill zou laten halen. Deze zou borg stellen en in India House te vinden wezen. Zijn naam zou nog in aanwezen zijn wanneer die van Derby en Palmerston reeds vergeten waren.

Toen vroeg de heer Bodkin of de verdediger zoo vriendelijk wilde zijn hem het adres van den grootsten wijsgeer van zijne eeuw te willen geven. — De advocaat antwoordde dat hij er niet mede bekend was, doch dat de heer Mill binnen vier en twintig uren zou tegenwoor-

